

Popírání reality vede k tyranii a zhroucení společnosti

- CZ24 News | 18. května 2021

Three Wise Monkeys

Společnou hrozbou, která spojuje všechny zhroucené společnosti od Výmarské republiky v Německu až po Sovětský svaz je téměř patologické trvání na popírání reality. Výmarské Německo popíralo, že spousty natištěných peněz mohou civilizovanou společnost zničit. Sovětský svaz tvrdil, že z popela kapitalistické společnosti spontánně povstane Sovětský člověk. Výmarské Německo zplodilo nacistické Německo. Nacistické Německo bylo spojenci ve II. světové válce jak fyzicky, tak politicky zcela zničeno. Sovětský svaz naštěstí zkolaboval po sedmdesáti letech, po které spotřebovával kapitál na dosažení fantomu beztržní společnosti. Dnes jsou jak nacistické Německo, tak Sovětský svaz synonymy tyranie a krachu. Obě tyto země povraždily miliony lidí. Obě už neexistují. Skutečně Německo existuje a zrovna tak i Rusko, tvrdím však, že obojí jsou už jiné národy. Žádný není perfektní, ale žádný se nehlásí k politickému dědictví té země, která mu předcházela.

Z pokřiveného vidění reality, jak v nacistickém Německu, tak v Sovětském svazu nevyhnutelně vyvěraly patologické politické chyby. Jakmile se něco považovalo za kritiku takového vidění reality, tak jeho prosazovatelé přijali ještě tyranštější politiku. Nacistická rasová teorie árijské nadřazenosti údajně ospravedlňovala vraždy invalidů, Cikánů, těch s alternativní sexuální orientací, Židů a Slovanů. Sovětský svaz ve jménu zrození nového Sovětského člověka vraždil všechny, kdo stáli v cestě jejich programu na konfiskaci všech podniků, včetně malých farem. Když podniky a farmy zkrachovaly, nenašla se žádná duše, která by zkoumala to, že výchozí příčinou by mohl být Marxismus sám. Ne, problémem museli být sabotéři uvnitř společnosti. Realita byla to, co Politbyro Sovětského svazu za realitu prohlásilo. Politbyro jakožto avantgarda proletariátu stálo mimo společnost a vidělo, co je v ní špatně. Ten, kdo s tím nesouhlasil, byl slepý k jejich hlubokému vidění a musel být odstraněn.

Honba za fantomem alternativní reality

Dnes je to zvláště Západ, kdo přijímá politiky, které pochází z alternativních realit, které upřímně řečeno, neexistují.

Zde jich uvádím jen několik:

1. Katastrofické globální oteplování alias klimatická změna způsobená člověkem, kterou je nutno zastavit. S oblibou ten výraz „globální oteplování alias klimatická změna“ označuji přívlastkem „katastrofické“. Otepluje se svět? Kdo ví? Mění se klima? To je pravděpodobné. Ale ani globální oteplování ani klimatická změna není „katastrofická“. Ovšem stalo se to téměř už článkem víry, že Země je na pokraji environmentální katastrofy, což vyžaduje radikálnější ničení našich svobod a ekonomiky.
2. Bílé privilegium v USA může za zločiny vůči menšinám a za nerovnosti bohatství. Tato kritická rasová teorie vyvolala hon na čarodějnice na tajné a stínové skupiny bílých nadřazenců zvláště v ozbrojených silách, na základě čehož byli vyšetřovatelé pověřeni, aby našli doklady o takových skupinách a vymýtili je. To byl rozkaz, aby tito vyšetřovatelé opravdu takové skupiny odhalili, ať už existují, nebo ne. Kritická rasová teorie je stará marxistická teorie třídního boje v novém hávu. Marxistická teorie třídního zápasu postulovala, že všichni se rodíme do tříd a nemůžeme uniknout z jejich předsudků. Všimněte si ale, že jak tehdy marxisté, tak teď rasoví teoretici považují sami sebe za nepodléhající předsudkům, v nichž vážnou všichni ostatní. To je pohodlíčko, co?
3. Covid-19 je existenční hrozbou pro život lidstva na Zemi. Ústavně zaručená lidská práva lze proto beztrestně porušovat. A na kom je, aby o tom všem rozhodoval? Proč, samozřejmě přeci na politicích u moci a na vládních byrokratech.
4. Moderní monetární teorie (MMT) vysvětluje, že je nutno, aby vláda nebyla ve svém utrácení skromná. Vláda může vždy vyrobit více peněz, aby jimi financovala nové programy a zaplatila své dluhy. Více vládního utrácení může vždy zabránit poklesu agregátní poptávky. Na vládním dluhu nezáleží, protože „my to dlužíme sami sobě.“ MMT dává zvoleným vládním činitelům přesně to, co vždycky chtěli, prázdný šek, aby utráceli, utráceli a utráceli ještě více, aniž by si dělali starosti s ospravedlněním nebo s prioritami takového utrácení. Jak Keynes opravdu řekl, zaplaťte lidi, aby kopali díry v zemi a zaplaťte jiné, aby je zase zasypávali. Co by na tom snad mohlo být špatně?

Propagátoři výše uvedených popírání reality o tom, zda je jejich pohled na realitu správný, odmítají diskutovat. Všechno jsou to články víry a nelze je zpochybňovat. Ve skutečnosti je jejich zpochybňování považováno za přiznání prezíravosti, viny a zvrhlosti. Každý takový chce zničit Matku Zemi, zotročit menšiny, zabít nevinné lidi a bránit všem ve společnosti, aby se těšili z bezmezné prosperity. To je ten starý blaf s čertem malovaným na zdi na steroidech. Navíc, abychom se k těmto fantomům dostali, tak se utrácí zdroje a lidé sami utrácí ještě více zdrojů, aby sami sebe uchránili před honem na čarodějnice. Společnost bude žít ve strachu a hrůze před globálním oteplováním, v děsu, aby vás neoznačili za rasistu, v úzkosti, abyste nepřenesli tu hrůzostrašnou chorobu. Bohužel ale to, čeho se společnost nebojí, je zničení našich celoživotních úspor inflací umožněnou Moderní monetární politikou.

Základy reality

Kontrast k těmto fantomům je v pragmatických základech zdravé ekonomie: jmenovitě, že aby člověk prosperoval, tak se musí potýkat se skutečnou realitou lidské existence – v první řadě s nedostatkem a nejistotou. Lidské preference se musí akceptovat podle zjevné hodnoty. Člověk jedná. To je

nevyvratitelný axiom, kdy to popírání potvrzuje jeho platnost. Jeho jednání je racionální v tom smyslu, že jedná, aby pro sebe zlepši podmínky. Chápe efekt příčiny a účinku. Provádí jednu činnost po druhé. Nejdříve dělá ty nejdůležitější věci; jinými slovy, řadí své činnosti podle důležitosti. Provádění nějaké činnosti znamená, že musí obětovat provedení jiných odložených na později; jinými slovy, jednání znamená vzdávání se některých jiných preferencí přinejmenším jejich odkládáním na později. Lidské řazení preferencí znamená, že náklady na činnost určuje to, co se odkládá na později. Žádní dva lidé nemají stejné řazení preferencí; a navíc preferencím nelze určit kardinální hodnotu, aby se porovnaly preference jednoho člověka s preferencemi jiného. Člověk objevuje koncept srovnatelných (komparativních) výhod a přijímá dělbu práce proto, aby dosáhl více. Člověk prostřednictvím tržního procesu přijímá univerzální médium směny (peníze) proto, aby prolomil tyranii přímé výměny. Nyní může člověk nepřímo vyměňovat svou specializovanou produkci za univerzální médium směny, aby získal uspokojení svých skutečných tužeb. Člověk vynalézá vládu jako specializovanou službu, aby chránila jeho osobu a jeho majetek za nižší cenu. Vynalézá právo, aby se rozhodovaly nevyhnutelné spory.

To vše je realitou. Mírumilovná směna vyžaduje spolupráci ve společnosti, která všude přináší mír a prosperitu mezi lidmi. Jak radí sloupkařka Ann Landers: „Probud' se a pak ucítíš kafe!“

Zdroj: <https://www.reformy.cz/>